

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

3. 3. 2010

B7-0151/2010

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě otázky k ústnímu zodpovězení B7-0000/2010

v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu

o EU 2020 – opatření navazující na neformální zasedání Evropské rady ze dne 11. února 2010

Martin Schulz a Stephen Hughes
za skupinu S&D

Usnesení Evropského parlamentu o EU 2020 – opatření navazující na neformální zasedání Evropské rady ze dne 11. února 2010

Evropský parlament,

- s ohledem na neformální zasedání Evropské rady, které se konalo dne 11. února 2010,
 - s ohledem na závěry předsednictví po jednáních Evropské rady v březnu 2000, 2001, 2005, 2006, 2007 a v prosinci 2009,
 - s ohledem na veřejnou konzultaci, kterou zahájila Komise na téma strategie EU 2020 a její výsledky (SEK(2010)116),
 - s ohledem na hodnocení Lisabonské strategie vypracované Komisí (SEK(2010)114),
 - s ohledem na článek 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že globální finanční, ekonomická a sociální krize zcela odhalila nestabilitu nevhodně regulovaných trhů a ohrozila solidaritu a sociální spravedlnost, které vládly v našich společnostech a mezi členskými státy,
- B. vzhledem k tomu, že členské státy se potýkají s problémem trvale rostoucí nezaměstnanosti, kdy je bez práce více než 23 milionů osob, což vede k obrovským sociálním a životním potížím,
- C. vzhledem k tomu, že změna klimatu je důvodem k pochybnostem o neúspěšných a neudržitelných výrobních, distribučních a spotřebních schématech, která je zapotřebí změnit prostřednictvím nového udržitelného modelu rozvoje,
- D. vzhledem k tomu, že Lisabonská strategie si jako cíle stanovila vysoce konkurenceschopnou ekonomiku, která bude založena na znalostech a bude schopna udržitelného růstu, vyšší počet a lepší pracovní příležitosti, větší sociální soudržnost a respekt vůči životnímu prostředí,
- E. vzhledem k tomu, že Lisabonská strategie utrpěla jak přehnanou ctižádostivostí, tak i nejasnou definicí svého hlavního cíle, jelikož řadu oddělených záměrů sjednotila do jednoho velmi komplexního cíle, který ovšem nebyl jasně zaměřený a transparentní,
- F. vzhledem k tomu, že s cílem dosáhnout stabilního, integrovaného a soudržného rozvoje EU v průběhu příštího desetiletí by Lisabonská strategie měla být nahrazena novou strategií 2020, která zajistí úplné zotavení z ekonomické krize a vybuduje obnovený ekonomický a sociální model Evropy, jenž bude vycházet z udržitelnosti a solidarity,
1. vyzývá Evropskou radu, aby se chopila historické příležitosti, kterou jí revize stávající

Lisabonské strategie nabízí, a změnila rozvojovou agendu EU tak, aby poskytla úplná řešení pro omezení a nedostatky současného finančního, ekonomického a sociálního modelu, jež vyšly při této krizi zcela najevo; v této souvislosti připomíná, že předseda Komise Barroso se již zavázal k vypracování pozměněné agendy, a očekává, že nová Komise Evropské radě a Parlamentu předloží návrhy pokrývající ekonomickou, sociální a environmentální problematiku, které budou zcela v souladu s proklamovanými ambicemi;

2. domnívá se, že právě probíhající křehký proces obnovy se musí plně odrazit v nové strategii 2020, a to vypracováním soudržného a uceleného politického programu, jehož nedílnou součástí bude makroekonomický přístup, aby bylo zajištěno, že nezbytné rozpočtové konsolidace neochromí provádění této strategie, především v oblasti boje proti nezaměstnanosti a náležitých a dobře koordinovaných investic do infrastruktur a vědomostí;
3. domnívá se, že strategie Evropy na příští desetiletí by se neměla zaměřovat pouze na tempo ekonomického růstu, ale i na to, jak může růst přispět k vybudování lepší, spravedlivější a udržitelnější ekonomiky, v níž bude prosperita lépe globálně rozložena a bude zajištěna ochrana před nenasytostí a nestřídností finančního sektoru;
4. je toho názoru, že EU potřebuje jednotnou rozvojovou strategii, která bude jasně definovat dlouhodobý a klíčový záměr a bude zahrnovat překrývající se strategie, podle nichž se má Unie řídit nyní, zejména Lisabonskou strategii, strategii udržitelného rozvoje a pakt stability a růstu;
5. vyzývá k přijetí nové rozvojové strategie, která jasně stanoví klíčové cíle, prostředky a hlavní kroky, jež je třeba k dosažení těchto cílů učinit; domnívá se, že klíčovými cíli nové strategie by měla být udržitelnost, plná a vysoce kvalitní zaměstnanost zaručující důstojnou práci a sociální začlenění ženám i mužům, potírání chudoby a nerovnosti, vysoce produktivní znalostní ekonomika založená na vzdělání, schopnostech a profesním rozvoji, sociální a teritoriální soudržnost a spravedlivá globalizace;

Obnova a transformace

6. má za to, že cílem strategie 2020 by měla být úplná a co nejrychlejší obnova Evropy, na niž by ve střednědobém a dlouhodobém horizontu navazoval udržitelný a trvalý růst tak, aby bylo možné zvládnout přechod od řešení krize k dlouhodobě udržitelnému růstu ekonomik;
7. je toho názoru, že předně by strategie měla srozumitelně a efektivně reagovat na ekonomickou a finanční krizi, a dodat tak procesu zotavování EU nové ambice a více evropské soudržnosti tím, že za účelem obnovy nasadí a bude koordinovat všechny vnitrostátní a evropské nástroje, které by byly doplněny přiměřenými finančními prostředky; potvrzuje, že ústředním záměrem musí být obnova zaměstnanosti, s níž souvisí i náležité investice do odborné přípravy a vzdělávání; podtrhuje fakt, že nezbytné konsolidace státních rozpočtů je nutné mezi členskými státy úzce koordinovat a provádět je tak, aby podporovaly vyšší růst a vytváření nových pracovních míst, ovšem nikoliv na úkor našich sociálních systémů a veřejných služeb;

8. připomíná, že jedním z hlavních záměrů rozhodnutí Rady přezkoumat pravidla zakotvená v paktu stability a růstu v roce 2005 bylo nabídnout členským státům větší manévrovací prostor v dobách ekonomického útlumu; v souladu s tímto rozhodnutím pokládá za nezbytné plně zužitkovat míru flexibility reformovaného paktu stability a růstu, aby bylo jisté, že návrat ke stabilním veřejným financím neoslabí sociální ochranu a solidaritu, ani neohrozí perspektivy růstu;
9. navíc se domnívá, že nedodržení kritérií revidovaného paktu stability a růstu ze strany několika členských států eurozóny poukazuje na nedostatky v koordinaci ekonomik HMU; je přesvědčen o tom, že hlavní cestou, kterou si eurozóna může zvolit k překonání současné krize, je posílení koordinace jejích ekonomik a zavedení pevného ekonomického řízení, což Evropě umožní reagovat udržitelným, zesíleným a koordinovaným způsobem, zmenšit současné propastné rozdíly v konkurenceschopnosti evropských ekonomik a přejít ke stabilní a udržitelné ekonomice a sociální soudržnosti;
10. za naprostou nutnost pokládá zásadu posílené solidarity, která je přímo spjata s klíčovým účelem eurozóny, jelikož přispívá ke schopnosti eurozóny reagovat na asymetrické šoky a spekulativní útoky;
11. zdůrazňuje, že nedávné spekulativní útoky na Řecko vedly k nebývalému nárůstu ziskového rozpětí státních dluhopisů a připravily tuto zemi o schopnost získávat půjčky stejně rychle jako ostatní členové eurozóny; podtrhuje skutečnost, že primárním terčem útoků, které mohou oslabit úsilí Řecka o obnovu zdravých veřejných financí a o zavedení opatření ke snížení nadměrného schodku v těchto financích, bylo samotné euro a ekonomická konvergence eurozóny; s politováním konstatuje, že chybí mechanismy na ochranu stability eura, a domnívá se, že o to naléhavější je nutnost koordinovaně, účinně a účelně regulovat a kontrolovat finanční trhy v Evropě;
12. zdůrazňuje, že problémy eurozóny je třeba řešit prostřednictvím řešení typických pro eurozónu; naléhavě proto vyzývá k formulování uceleného rámce za účelem zajištění vnitřních prostředků eurozóny, kterými by bylo možné zabránit riziku neplnění finančních závazků, jelikož tyto prostředky by kombinovaly vnitrostátní fiskální kázeň s mechanismem finanční podpory pro případ krajní nouze;
13. má za to, že krize poskytuje příležitost k vybudování pevnější strategie udržitelného rozvoje, která bude založená na sociální spravedlnosti a ekologické účinnosti, zajistí spravedlivější rozdělení bohatství a dosáhne ekonomicky účinnějšího a sociálně spravedlivého rozdělení příjmů; v této souvislosti varuje před přístupem, který se soustřeďuje zejména na nástroje snižování mezd, protože brání spravedlivému rozložení nákladů na hospodářské oživení a bude brzdit růst příjmů domácností, a tedy soukromé spotřeby; konstatuje, že krize jasně zdůraznila nepřiměřenost politiky deregulace prováděné v posledních letech; zdůrazňuje, že potřebujeme novou strategii jednotného trhu, která by přinášela občanům hmatatelnější výsledky, zejména pomocí přístupu k deregulaci orientovaného na spotřebitele;
14. požaduje právní a kontrolní rámec pro finanční služby, který bude dohlížet na to, aby nedošlo k novým selháním finančního trhu, znemožní spekulativní bubliny a obnoví historické poslání finančního sektoru, kterým je poskytovat finanční prostředky reálné ekonomice na podporu investic a vytváření pracovních příležitostí, zejména

prostřednictvím druhého akčního plánu pro finanční služby;

„New deal“ pro udržitelnost a solidaritu

15. domnívá se, že odpověď EU na změnu klimatu a na hospodářskou krizi musí spočívat v rozvíjení udržitelných způsobů výroby, obchodu, dopravy, distribuce a spotřeby, které podpoří skutečnou prosperitu založenou na nových, „zelených“ pracovních místech, ekologicky účinných ekonomikách, rovnosti a spravedlivém obchodu;
16. připomíná závazek EU schválený v prosinci 2008 dosáhnout do roku 2020 20% snížení emisí skleníkových plynů, 20% zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů ve spotřebě a 20% snížení spotřeby energie díky zvýšení energetické účinnosti; naléhavě vyzývá Komisi, aby uvedla, jakým způsobem bude tento výsledek doplněn novou generací politik a právních předpisů zajišťujících hlubokou změnu ve výrobě, distribuci a spotřebě ve prospěch trvalé udržitelnosti, aniž by tím byla ohrožena prosperita a pracovní místa;
17. zdůrazňuje, že důležité při vytváření těchto nových udržitelných politik je investovat do vhodných struktur, udržitelných dopravních řešení a politik podpory MSP, přinejmenším pro jejich zásadní úlohu v boji proti vysoké nezaměstnanosti;
18. zdůrazňuje, že pokud EU splní své cíle pro rok 2020 v oblasti životního prostředí a energetiky, bude moci vytvořit nové „zelené“ pracovní příležitosti v oblastech, jako je obnovitelná energie, doprava a energetická účinnost za podmínky, že poskytne finanční podporu a pobídky souvisejícímu výzkumu, inovacím, vzdělávání a odborné přípravě dostatečné k tomu, abychom se této příležitosti mohli chopit a vytvořit tak nové zdroje celosvětové konkurenceschopnosti EU;
19. domnívá se, že přechod k ekologickému hospodářství by měl být založen na udržitelné průmyslové politice, podpoře inovací při rozvíjení ekologických způsobů výroby a na odpovídajících politikách EU, zejména pro rekvalifikaci pracovníků na profese v ekologickém sektoru, a v případě potřeby dočasná kompenzace přechodu evropského průmyslu na ekologičtější způsoby výroby v kontextu světových trhů;
20. domnívá se, že aby bylo možno plně řešit vysokou a stále rostoucí nezaměstnanost, zejména mezi mladými lidmi a lidmi se zdravotním postižením, i vzrůstající nerovnost a velmi rozšířenou chudobu, potřebuje EU v rámci strategie do roku 2020 nový a ambiciózní sociální program, který bude založen na vysoce kvalitní plné zaměstnanosti, sociálním začleňování a boji proti chudobě; vyzývá k tomu, aby se tento nový sociální program v rámci strategie orientoval na řadu ambiciózních cílů stanovených pro snižování chudoby, včetně chudoby dětí a seniorů i chudoby pracujících osob, předčasného ukončování školní docházky i množství mladých lidí, kteří neppracují, ani neprocházejí odbornou přípravou, i zvýšení účasti na celoživotním vzdělávání s cílem dosáhnout v těchto klíčových oblastech skutečného pokroku; trvá v tomto ohledu na tom, aby při stanovení cílů EU nebo cílů jednotlivých států v této oblasti byly používány ukazatele relativní chudoby;
21. znovu opakuje, že udržitelná, plná a vysoce kvalitní zaměstnanost by měla být klíčovou prioritou strategie pro rok 2020; požaduje proto strategii pracovního trhu založenou na sociálním začleňování, důstojné práci a konkrétních cílech v oblasti vytváření pracovních

příležitostí, která bude doplněna o finanční pobídky pro členské státy i s nový legislativní program pro posílení práv pracovníků a zlepšování pracovních podmínek, včetně revize směrnice o vysílání pracovníků a nových nebo revidovaných směrnic o minimálních příjmech, pracovní době, nezákonném propouštění jednotlivých zaměstnanců, poskytování informací a konzultací, uznávání odborů, přeshraničních kolektivních dohodách, rovném zacházení s atypickými pracovníky, rovné mzdě a inspekcích v oblasti práce;

22. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby řešily problém nezaměstnanosti mládeže prostřednictvím strukturálních opatření na podporu zaměstnanosti, zajištěním odborné přípravy a pracovních příležitostí pro každého mladého člověka i jejich ochranou proti nezákonným praktikám zaměstnavatelů prostřednictvím statutu pro praktikanty;
23. vyzývá k vypracování legislativního programu pro rovnost žen a mužů s cílem odstranit stávající rozdíly v odměňování mužů a žen, zajistit plnou účast žen na trhu práce a podpořit pracovní kariéru žen;
24. znovu potvrzuje, že je nepřijatelné, že lidé žijí v chudobě, včetně mnoha žen a dětí a lidí v zaměstnaneckém poměru nebo pobírajících důchod; vyzývá k dlouhodobé strategii proti chudobě s odpovídajícími kvantitativními evropskými a vnitrostátními cíli, včetně odstranění bezdomovectví do roku 2015, podporované koordinovanou evropskou strategií pro bydlení;
25. znovu potvrzuje, že ve strategii EU 2020 musí být zdokonalen a trvale zajištěn rovný přístup k výchově, kultuře a svobodným sdělovacím prostředkům – na něž je třeba nahlížet nejen z ekonomické perspektivy – nezávisle na sociálním původu jednotlivce a jeho finančních podmínkách; naléhavě proto vyzývá Komisi a členské státy, aby rozvíjely aktivní evropskou vzdělávací a kulturní politiku, rámcové podmínky pro ochranu kulturní rozmanitosti a různorodosti sdělovacích prostředků přesahující úzké ekonomické a národní zájmy, a rovněž aby propracovaly politické nástroje na podporu rozvoje talentu a schopností, včetně programů celoživotního vzdělávání;
26. připomíná, že ekonomická, sociální a územní soudržnost, která je úhelným kamenem evropské integrace, je v současnosti ohrožena dopady hospodářské krize; domnívá se, že strategie do roku 2020 poskytuje historickou příležitost zachovat a posílit evropskou soudržnost, zejména prostřednictvím transparentní, zjednodušené a inteligentní politiky soudržnosti, kterou je třeba ochraňovat před ožívováním nacionálních tendencí, a dále prostřednictvím dlouhodobého finančního plánu pro transevropské sítě a svobodného a rovného přístupu k počítačovým a komunikačním technologiím a širokopásmovému připojení na internet s cílem umožnit zejména mladým lidem snadněji využívat moderní komunikační prostředky, a zároveň jim umožnit sebekritický náhled;
27. žádá, aby byl pro veřejné služby jakožto klíčový prvek evropského modelu vytvořen legislativní rámec, přičemž by měla být za vhodný právní základ tohoto rámce považována ustanovení nové smlouvy;
28. domnívá se, že reforma společné zemědělské politiky, která má být provedena do roku 2013, musí podpořit strategii EU 2020 s cílem zformulovat hospodářsky udržitelnou zemědělskou politiku, která bude zohledňovat hledisko životního prostředí a soustředí se

na zabezpečení potravin, hospodářský růst a vytváření pracovních příležitostí ve venkovských regionech a podpoří územní soudržnost;

29. zdůrazňuje význam nového právního základu vytvořeného Lisabonskou smlouvou pro politiku EU v oblasti územní soudržnosti a vyzývá k vypracování makroregionálních strategií, jako je např. strategie pro Baltské moře a strategie EU pro povodí Dunaje, jež poslouží jako nástroje k urychlení hospodářské, sociální a územní soudržnosti a k upevnění solidarity mezi členskými státy;

Zajištění náležitého financování

30. konstatuje, že jednou ze slabin Lisabonské strategie je rozpor mezi proklamovanými cíli a vyčleněnými zdroji; zdůrazňuje, že strategie 2020 může být důvěryhodná pouze tehdy, bude-li náležitě financována; domnívá se tedy, že by měl být upraven rozpočet EU tak, aby přispěl k realizaci nové strategie;
31. žádá, aby byla v polovině období provedena důkladná revize stávajícího víceletého finančního rámce na období 2007–2013, neboť tento rámec vykazuje slabiny (nedostatečné financování klíčových programů EU, jako je např. Galileo nebo plán evropské hospodářské obnovy) a neřeší adekvátně potřebu náležitého financování nových činností svěřených EU Lisabonskou smlouvou a naléhavých politických priorit např. v oblasti energetiky a změny klimatu;
32. zastává názor, že se rozpočet na období po roce 2013 musí soustředit na priority klíčových politik stanovených v nové strategii 2020 a docílit toho, aby vzrostla úroveň výdajů EU ke schválenému stropu 1,24 % hrubého národního důchodu a zavést nový systém zdrojů;
33. požaduje vypracování dlouhodobé investiční strategie založené na větší koordinaci cílů stanovených v rámci rozpočtu EU a jednotlivých členských států; dále žádá, aby Evropská investiční banka a Evropská bankou pro obnovu více podporovaly investice do infrastruktury, zelených technologií, inovací a malých a středních podniků za předpokladu, že politiky těchto dvou bank jsou slučitelné s politikami EU a že jejich činnosti budou podřízeny demokratické kontrole Parlamentu; vyzývá k vytvoření evropského rámce pro partnerství veřejného a soukromého sektoru a důmyslné a vstřícné uplatňování Paktu o stabilitě a růstu;
34. upozorňuje na potřebu nových finančních nástrojů EU, jako jsou např. eurodluhopisy, a nového systému financování rozpočtu EU, včetně finančních transakcí a ekologických daní, s cílem podpořit dosažení cílů stanovených pro rok 2020;

Nová správa pro větší transparentnost, demokracii a efektivitu

35. shledává, že úspěch Lisabonské strategie je omezen nízkou mírou demokratické a politické odpovědnosti členských států a regionů; domnívá se tedy, že je zapotřebí nový systém správy, který by vycházel z nových ustanovení Lisabonské smlouvy;
36. v této souvislosti zdůrazňuje, že je nutné lépe koordinovat práci různých politických orgánů, které odpovídají za úspěšné provádění strategie 2020, a posílit jejich spolupráci, a zejména provázat budoucí provádění a revizi nové strategie s příštími mandáty Komise

a Parlamentu v nových složení v zájmu propojení průběžných úprav strategie s evropským politickým harmonogramem;

37. důrazně vyzývá Radu a Komisi, aby uznaly klíčovou úlohu Parlamentu při provádění strategie 2020, která by měla být ustavena v interinstitucionální dohodě s cílem ustavit a dát formální podobu demokratickému a účinnému postupu, v jehož rámci by se měla Rada zavázat k tomu, že v nadcházejících letech neschválí žádné změny strategie bez předchozí formální konzultace s Parlamentem;
38. domnívá se, že v souvislosti se zajištěním provádění této strategie musí být Komisi přisouzena silnější úloha, která bude doplněna posílením rolí odpovídajících struktur Rady;
39. trvá na tom, že je třeba, aby národní parlamenty aktivněji kontrolovaly proces určování a provádění strategie i její realizaci na vnitrostátní úrovni v užší spolupráci s regionálními a místními správními orgány, sociálními partnery a dalšími sociálními aktéry;
40. vyzývá k většímu využívání právně závazných opatření, jako jsou nařízení a směrnice, a případně sankcí a pobídek pro členské státy, pokud nebude pokrok při provádění nové strategie uspokojivý;
41. v této souvislosti vyzývá Komisi, aby v rámci příprav zasedání Evropské rady v červnu 2010 předložila Radě a Parlamentu úplný seznam směrnic a nařízení týkajících se plnění cílů nové strategie, které mají být definovány na nadcházejícím summitu v březnu 2010;
42. zdůrazňuje, že je nutné vypracovat nový soubor ukazatelů pro měření prosperity a blahobytu v rámci nové horizontální koncepce „kvality života“, který obsáhne různé oblasti politik, jako jsou např. problematika životního prostředí, vzdělávání, zdravotní péče a kvalitních pracovních míst či sociální otázky, v celé EU a v jednotlivých členských státech; vyzývá Komisi, aby sestavila nové hodnocení měřitelných ukazatelů, do níž zapracuje koncepci „kvality života“ občanů;

Přetváření globalizace

43. zdůrazňuje, že EU nemůže naplnit cíle, jež budou stanoveny ve strategii 2020, bez širěji a komplexněji pojaté vnější politiky, která spojí společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a politiku prováděnou v oblasti obchodu, rozvoje a spolupráce tak, aby z globalizace, která je v současnosti příčinou snižování environmentálních a sociálních standardů, vytvořila celosvětový nástroj pro jejich posilování; upozorňuje na nová ustanovení Lisabonské smlouvy o koordinaci vnější politiky EU, která podpoří novou obsáhlou strategii a která by měla být použita jako nástroj pro prosazování soudržnosti politik v oblasti rozvoje;
44. žádá, aby byla důkladně přezkoumána strategie „globální Evropy“ s cílem přeměnit mezinárodní obchod v nástroj pro vytváření pracovních míst, boj s chudobou a celosvětově udržitelný rozvoj, který by místo běžného uzavírání dvoustranných dohod o volném obchodu upřednostňoval mnohostranný přístup a spojil by obchodní cíle s pokrokem v sociální a environmentální oblasti a s prosazováním lidských práv;

45. zdůrazňuje význam společné evropské strategie na půdě všech mezinárodních orgánů a fór, má-li být dosaženo lepších výsledků ve prospěch spravedlivého obchodu, důstojné práce a regulovaných finančních trhů; dále upozorňuje na to, že EU v rámci této strategie musí rovněž iniciativně vystupovat během jednání WTO s cílem co nejdříve uzavřít kolo jednání o rozvoji v Dohá;

46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.